

Ksaver Meško:

Mrtva sreča.

Ko v mogočnih si koralih
 v srcu solnčno pesem pela,
 ko v sladkosti silnih valih
 dušo vso si mi razvnela,
 sreča solnčna, nisem te poznal!
 Ko je pesem tvoja onemela
 in ugasnil topli tvoj sijaj,
 in prišla je doba nevesela,
 klical sem obupan te nazaj —
 Kdaj je pač mrlič iz groba vstal?

Mara Tavčar:

Ah, da sem kraljica . . .

Ah, da sem kraljica razkošnih milijonov,
 kovala bi v demante tvoje ime,
 in da sem kraljica opojnega cvetja,
 bi tebi dehtele vse čaše zlaté.

Ah, da sem kraljica prelestnega carstva,
 da diči me krona in žezlo, škrlat,
 in da sem kraljica vse solnčne krasote,
 snubila bi tebe v kristalni svoj grad.

Ah, da sem kraljica od mraka do zore,
 kraljica vse bajne, čarovne moči:
 izpila bi solnce in zvezde blesteče,
 razlila v vesoljstvo — tvoje oči.

